

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 437/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti A., s. r. o., S., zastúpenej advokátom JUDr. M. T., Advokátska kancelária, P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 64/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti A., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2011 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti A., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom

Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 64/2009.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 27. marca 2009 na okresnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 702,10 € s príslušenstvom. Uvedená istina predstavovala odplatu za vykonanú prepravu tovaru, ktorú sťažovateľka vykonala pre žalovaného T., s. r. o. Okresný súd vydal 2. apríla 2009 platobný rozkaz sp. zn. 25 Rob 71/2009 v súlade s návrhom sťažovateľky. Tento platobný rozkaz sa však okresnému súdu nepodarilo doručiť žalovanému, preto okresný súd vydal 9. júna 2009 uznesenie sp. zn. 27 Cb 64/09, ktorým zrušil platobný rozkaz z 2. apríla 2009. Sťažovateľka požiadala o nariadenie pojednávania podaním zo 14. októbra 2009. Okresný súd však termín pojednávania neurčil, preto sťažovateľka požiadala o jeho nariadenie opätovne podaním z 15. februára 2010. Ani na túto opätovnú žiadosť sťažovateľky však okresný súd nereagoval, preto sťažovateľka podala 20. decembra 2010 sťažnosť predsedovi okresného súdu na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 64/2009. Ani k tejto sťažnosti sa však okresný súd nevyjadril.

3. Sťažovateľka v sťažnosti poukázala na to, že od podania sťažnosti uplynuli už viac ako dva roky, okresný súd však na žiadosti a ani na jej sťažnosť nereaguje a nekoná tak, aby vec bola bez zbytočných prieťahov rozhodnutá, hoci vec nie je právne ani fakticky zložitá.

4. Sťažovateľka preto navrhla, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 64/2009 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikáže okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, prizná sťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, IV. ÚS 390/08). Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten,

pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že konanie bez zbytočných prietáhov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95) a že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

7. Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 27 Cb 64/09 (ďalej len „namietané konanie“). Ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu konanie na okresnom súde trvá skoro dva roky a tri mesiace. V tomto období okresný súd vydal 2. apríla 2009 platobný rozkaz, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému. Z toho dôvodu vydal okresný súd 9. júna 2009 uznesenie, ktorým bol tento platobný rozkaz zrušený. Ústavný súd dopytom na okresný súd zistil, že 31. augusta 2011 odoslal okresný súd odporcovi výzvu na vyjadrenie sa k žalobe s upozornením, že vo veci je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b Občianskeho súdneho poriadku. Táto výzva bola okresnému súdu vrátená späť 9. septembra 2011 s oznámením pošty, že adresát je na uvedenej adrese neznámy. Následne okresný súd vyzval 5. októbra 2011 právneho zástupcu sťažovateľky, aby predložil písomné doklady pre účely rozhodnutia vo veci.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že opísaný priebeh konania v tomto štádiu neumožňuje prijať záver, že medzi postupom okresného súdu a označeným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy existuje príčinná súvislosť. Kritériom na rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k obmedzeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd (IV. ÚS 57/09). Ústavný súd konštatuje, že aj keď postup okresného súdu

v namietanom konaní nemožno z hľadiska plynulosti konania a efektívnosti ním uskutočnených úkonov hodnotiť ako optimálny, zásah takejto intenzity do sťažovateľkou označeného základného práva však v tomto štádiu namietaného konania nesignalizuje.

8. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. IV. ÚS 331/04).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietáhmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

9. Vzhľadom na uvedené preto ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

10. Ústavný súd k veci zároveň dodáva, že v prípade, ak by okresný súd pokračoval v nečinnosti, resp. neefektívnom postupe vo veci, mohlo by to v budúcnosti viesť k porušeniu základných práv sťažovateľky a k úspešnému uplatneniu ochrany jej práva v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2011